Laboratorium 7 – Elementy programowania funkcyjnego w Python.

Cele dydaktyczne

- 1. Zapoznanie z elementami programowania funkcyjnego w Python.
- 2. Zapoznanie z tworzeniem iteratorów i generatorów.
- 3. Zapoznanie z tworzeniem dekoratorów.

Program można zgłosić jako zrobiony, jeśli spełnione są poniższe warunki:

- 1. Program jest zgodny z podaną specyfikacją.
- 2. Został przetestowany.
- 3. Student go rozumie i potrafi wyjaśnić.

UWAGA:

Wykonywanie zadań przy użyciu czatu GPT będzie traktowane jako praca niesamodzielna i będzie skutkować oceną niedostateczną.

- należy zabezpieczyć funkcje przed błędnymi danymi wejściowymi i wyjątkami. (np. dzieleniem przez zero).
- do zadań przygotować 3 5 testów sprawdzających poprawność działania
- > do prowadzącego wysłać pliki z kodem źródłowym oraz rzuty ekranu z przygotowany testami

Zadania

- Nie wykorzystując imperatywnych instrukcji for, while, if¹, opracuj implementację każdej z poniższych funkcji:
  - a. Funkcja odwr, która przyjmuje na wejściu zdanie jako ciąg znaków i zwraca zdanie z odwróconą kolejnością słów. Przykład:
    - >>> odwr("To jest przykładowe zdanie do odwrócenia")

1

 $^{^{1}}$ O ile nie zostaną użyte w ramach tzw. $\mathit{list/dict}$ comprehensions lub operatora ternarnego

b. Funkcja most_common_element, która przyjmuje na wejściu listę i zwraca element, który występuje najczęściej w danym zbiorze.. Funkcja nie może korzystać z modułu collections ani żadnego innego modułu do obliczeń

Przyład:

```
>>> most_common_element ([1,1,19,2,3,4,4,5,1])
1
```

c. Funkcja obliczająca pierwiastek kwadratowy metodą Netwona. Funkcja przyjmuje na wejściu pierwiastkowaną liczbę x oraz epsilon i zwraca taki y, że $y \ge 0$ i $|y^2 - x| < epsilon$.

Przykład:

```
>>> pierwiastek(3, epsilon = 0.1)
1.75
```

d. Funkcja **make_alpha_dict**, która przyjmuje na wejściu ciąg znaków, a zwraca na wyjściu słownik, w którym kluczami są znaki występujące alfabetyczne występujące ciągu, a wartościami listy słów zawierających te znaki. Przykład:

```
>>> make_alpha_dict("on i ona")

{'o': ['on', 'ona'], 'n': ['on', 'ona'], 'i': ['i'], 'a': ['ona']}
```

e. Funkcja **flatten** spłaszczająca listy. Funkcja powinna przyjmować listę, której elementami mogą być elementy skalarne lub sekwencje. Spłaszczenie polega na zmianie zagnieżdżonej struktury na jednowymiarową listę zawierającą wszystkie elementy wewnętrznych sekwencji. Spłaszczenie powinno działać na wszystkich poziomach zagnieżdżeń, tzn. wynikowa lista powinna zawierać tylko elementy skalarne. Na potrzeby zadania należy przyjąć, że elementy skalarne to takie, które nie są listami ani krotkami. Przykład:

```
>>> flatten([1, [2, 3], [[4, 5], 6]])
        [1, 2, 3, 4, 5, 6]

Punkty: 2
```

2. Zaproponuj implementacje następujących funkcji wyższego rzędu przyjmujących predykat *pred* (unarną funkcję zwracającą wartość logiczną), iterable (obiekt, po którym można iterować) i potencjalnie *n* - liczbę całkowitą.

- a. forall(pred, iterable) funkcja zwraca True, jeśli każdy element iterable spełnia predykat pred, w przeciwnym przypadku False,
- b. exists(pred, iterable) funkcja zwraca True, jeśli co najmniej jeden element iterable spełnia predykat pred, w przeciwnym przypadku False,
- c. atleast(n, pred, iterable) funkcja zwraca True, jeśli co najmniej n elementów iterable spełnia predykat pred, w przeciwnym przypadku False.
- d. atmost(n, pred, iterable) funkcja zwraca True, jeśli co najwyżej n elementów iterable spełnia predykat pred, w przeciwnym przypadku False.

Punkty:2

- 3. Skonstruuj klasę PasswordGenerator, która będzie obsługiwać <u>protokół iteratora</u>. Iterator powinien zwracać kolejne losowo generowane hasła. Iterator powinien mieć następujące metody:
  - a. __init__(self, length, charset, count): funkcja inicjująca iterator z parametrami:
    - i. długością hasła oraz
    - ii. zestawem znaków, z których losowo będą tworzone hasła (domyślnie wszystkie litery alfabetu oraz cyfry),
    - iii. maksymalną liczbą haseł do wygenerowania.
  - b. __iter__(self): metoda zwracająca iterator
  - c. __next__(self): metoda zwracająca kolejne losowo wygenerowane hasło.

Po wygenerowaniu self.count haseł, podnieś wyjątek StopIteration. Przetestuj iterator wywołując jawnie wbudowaną funkcję next() oraz w ramach petli for.

Punkty:1,5

- 4. Wykorzystując domknięcia, skonstruuj funkcję **make_generator** zwracającą <u>generator</u>. Niech funkcja **make_generator** przyjmuje jako parametr jednoargumentową funkcję *f* i zwraca generator. Generator powinien leniwie obliczać wartości funkcji *f* dla kolejnych argumentów, rozpoczynając od 1.
  - a. Przetestuj funkcję **make_generator** przekazując jako funkcję *f* samodzielnie zaimplementowaną funkcję reprezentującą znany ciągi liczbowy, np. Fibonacciego, ciąg Catalana, etc.
  - b. Przetestuj funkcję **make_generator** przekazując jako funkcję *f* wybrane ciągi liczbowe zaimplementowane jako wyrażenia lambda, np. ciągi arytmetyczne, ciągi geometryczne, ciągi potęgowe.

5. Korzystając z modułu <u>functools</u>, utwórz funkcję make_generator_mem, która działa tak, jak make_generator, ale memoizuje funkcję *f*. Implementację wykonaj w taki sposób, aby uniknąć duplikowania kodu.

Punkty:1

- 6. Skonstruuj dekorator **log**, który będzie służył do dekorowania funkcji lub klas. Dekoracja ma polegać na logowaniu danych o wywołaniu funkcji z wykorzystaniem modułu <u>logging</u>.
  - a. Udekorowana funkcja powinna logować informację o czasie wywołania, czasie trwania, nazwie funkcji oraz jej argumentach i wartości zwracanej. Dekorator powinien przyjmować poziom logowania jako argument (np. DEBUG, INFO itp.).
  - b. W przypadku udekorowania klasy, logowany powinien być fakt jej zainstancjonowania, tzn. utworzenia obiektu.

Punkty:2